

но едва ли сж събрани пари отъ $\frac{1}{3}$ отъ спомощниците. Абонати е имало най-много отъ Свищовъ (28), Браила (43), Копривщица (19), Търново (13), Филибе (16), Карлово (7), Панагюрище (5), Велесъ (9), Сливенъ (6), Видинъ (3).

То се знае, че при такова положение на работата не е могло да се продължава „Мірозрѣніе“, па и самъ г. Добровски намислилъ да замине за Руссия за да се срѣщне тамъ съ българскитѣ дѣятели, което и направилъ, като напустнхлъ списанието.

Патриархътъ на българската революционна публицистика въ пълната смисълъ на думата е билъ **Г. С. Раковски**. Порасълъ въ едно чисто българско село, каквото е Котелъ, добилъ една патриотическа отпослѣ отхрана, училъ се въ Парижъ, запознатъ съ голѣмцитѣ и великитѣ дѣйци на френската култура, проникнхтъ отъ идеята за историческото славно минхло на България, наблюдавалъ послѣднитѣ руски войни на Балк. полуостровъ и послѣдствията имъ, завистливъ къмъ гърцитѣ и сѣрбитѣ за тѣхното бързо освобождение, натура горещъ и фанатическа, Раковски хваща перото, като оставя хайдушката чета, и обратно — съ една цѣль: да прокара патриотически идеи срѣдъ своитѣ съотечественници, да ги възбуди противъ фанариотитѣ и агарянитѣ и да ги приготви за една всенародна борба.

Широка и всестранна е дѣятелността на Раковски; но ний сме принудени да говоримъ само за публицистическата му работа.

На 1857 год. 26 юния въ Новий Садъ, гдѣто живѣхтъ сѣрби и има сѣрбски нѣколко печатници, появява се новъ задграниченъ вѣстникъ **Българска дневница** съ отговоренъ редакторъ Дим. Медаковичъ.

Българска дневница излазя всѣка недѣля на малкъ форматъ, folio, 4 страници, 3 стълба на страницата и се печата у книгопечатнята на сжщий Медаковичъ у Новий Садъ. Всеизвѣстно е обаче, ако и нийдѣ не е писано, че редакторъ на „Българ. дневница“ е билъ С. Г. Раковски. Абонаментътъ годишенъ е билъ 2 царски желтици, а за 6 мѣсеца — една. „Българ. дневница“ е излѣзвала отъ 26-ий юний до кждѣ края на 1857 год. и сж излѣзли отъ нея всичко 19 броя.

Йоще въ първия брой редакцията заявява, че има за цѣль, като не напада Султана, като господаръ, защото ще се издава въ една страна, която живѣе въ приятелство съ Турско, да открива пороци и прѣстѣпления духовни или